

NA OGLEDU ZELENIH PROSTRANSTEV POHORJA

Z zaskrbljenostjo smo spremljali vremensko napoved. Skoraj neverjetno se nam je zdelo, da bi lahko bil le en topel in sončen dan v tednu in da bi bil prav ta rezerviran za naš izlet. A smo se v torek, 30. avgusta 2022 res prebudili v lepo jasno jutro. Že ob vstopanju v avtobus nas je večkrat zaslepilo sonce, tako da smo iskali sončna očala in pokrivala. Odpravili smo se na krajši izlet na zelena prostranstva Pohorja.

Hitro smo prispeli na Roglo. Na svežem zraku, na terasi lokala Stara Koča, smo si privoščili sendvič in kavico. Čeprav so se po nebu podili oblaki, ki so tu in tam zakrili sonce, nas je na 1043 metrov dolgo pot, ki se vije med krošnjami dreves, pospremlilo vreme, ki je obetalo lep in prijeten dan.

Informacijske table na višini cca 20 metrov nad tlemi so nam pomagale pri raziskovanju poti in reševanju ugank s področja narave. Sprehodili smo se tudi preko doživljajskih postaj in vrvnih elementov. Dih nam je jemal pogled s 37 metrov visokega stolpa, s katerega smo z viška gledali na vrhove veličastnih dreves, ki so nam bila skoraj na dosegu roke.

Na vrhu stolpa smo se družili še z maskoto veverice. Naša adrenalinska navdušenca sta se z vrha stolpa spustila po toboganu, skupaj pa smo se, po zapustitvi Rogle, spustili v dolino.

Le streljaj od starega trškega jedra Slovenskih Konjic smo se ustavili v čudoviti naravi v neposredni bližini Dvorca Trebnik.

Tu se mogočen gozd pod starim konjiškim gradom spremeni v urejen mestni park s stoletnimi drevesi, žuborečim potokom in ribnikom z otočkom. Po pobočju parka so do gozdnega roba nad dvorcem speljane sprehajalne poti med posameznimi drevesi, drevoredi in jasami.

Po sprehodu in počitku smo se odpeljali do Restavracije Fink, v prijetno in domače okolje, kjer so nam postregli z jedmi iz domače kuhinje.

V vinorodnem okolišu tega območja smo obiskali tudi konjiško klet Zlati grič. Od daleč se vidi le Apartmajski dvorec in Gostilna Grič. Klet pa smo našli med slikovito naravo in prostranimi in lepo urejenimi vinogradi. Vodnica nas je preko razgledne ploščadi, popeljala v skrivnostni svet kleti. Ta šele ob vstopu pokaže vso svojo velikost, saj je sicer skoraj v celoti skrita pod zemljo. V degustacijski sobi smo okusili svežino, aromo in pitnost penine, ki je bila pridelana po tradicionalni metodi iz grozdja sorte modra frankinja.

Zadnje urice vročega popoldneva smo preživali v pisani družbi različnih živali. Obiskali smo namreč živalski vrt v Slovenskih Konjicah, imenovan Mini Zoo Land. Vstopili smo v svet mini džungle, kjer smo se srečali z levi, krokodili, kačami, kenguruji ... S tem smo zaključili naš izlet in se vrnili domov.

Ponovno smo ugotovili, da imamo zvrhan koš znamenitosti tako rekoč na doseg roke. In Pohorje je idealno za odkrivanje delčka Slovenije in nikoli izpeta pesem.

Res je, da nam lahko o svojih doživetjih pripovedujejo drugi, a najlepši in najdražji spomini so tisti, ki si jih ustvarimo sami na osnovi lastnih izkušenj in doživetij. Življenje mineva – spomini ostajajo!

Zapisal in foto: Mirko Ploj